

کاربست الگوی انتزاعی بینازبان در بررسی خطاهای شرکت کنندگان در بخش کتبی آزمون دلوف^۱ در ایران

اکبر عبدالله^{*}، آسیه خواجهعلی^۲

۱. استادیار آموزش زبان فرانسه، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش زبان فرانسه، دانشگاه تهران، تهران، ایران

دریافت: ۹۵/۵/۱۱ پذیرش: ۹۵/۱۰/۲۰

چکیده

تلاش نگارندگان در این مقاله برای این بوده است که با تحلیل خطاهای شرکتکنندگان در آزمون بین‌المللی دلوف در ایران، در بخش نگارش^۲، تغییر و تحول بینازبان^۳ زبان‌آموزان ایرانی را در حوزه‌های واژگانی، اصطلاحی و ساختارهای نحوی و چگونگی آن را در چهار سطح آزمون دلوف مطابق با چارچوب مشترک اروپایی مرجع برای زبان‌ها^۴ بررسی کنند. زبان‌آموزان در روند آموزش تدریجی زبان فرانسه، چون هنوز تحت تأثیر زبان فارسی هستند، به طور ناخودآگاه در حوزه‌های گوناگون، مانند به کارگیری واژگان، قواعد و ساختارهای نحوی، مرتكب خطاهایی در نگارش می‌شوند. این خطاهای گاه نتیجه تأثیر زبان فارسی، استفاده اشتباہ از آموخته‌ها و یا به دلیل ناآگاهی از بعضی قواعد و کلمات روی می‌دهد.

نتایج حاصل از این پژوهش می‌بین این نکته است که فرآگیران ایرانی زبان فرانسه که در آزمون‌های بین‌المللی زبان فرانسه شرکت می‌کنند، در بخش نگارش، تحت تأثیر سیستمی ساده‌شده از زبان فرانسه هستند که روند پیچیدگی آن به تدریج با ارتقای سطح زبانی فرآگیران افزایش می‌یابد. با تحلیل متن‌های نگارش‌یافته ازسوی داوطلبان آزمون دلوف روشن شد که منشأ اشتباهات نگارشی زبان‌آموزان علاوه بر تأثیرات زبان مادری به تصورات و پیش داوری‌های آنان از زبان فرانسه و روند فرآگیری آن به طور کلی بستگی دارد.

واژگان کلیدی: بینازبان، بیان کتبی، خطای فرانسه به عنوان زبان خارجی، آزمون دلوف.

۱. مقدمه و طرح مسئله

نگارش و بهسست آوردن توانایی برای ایجاد یک متن آسان نیست. از دیدگاه کرینون و مارین (۲۰۱۴)، نگارش یک متن مهارتی پیچیده است که شناختها و دانش‌های دیگر فرد نیز در آن به کار می‌روند. در حوزه آموزش زبان فرانسه، در طی سالیانی دراز شاهد کمرنگ شدن جایگاه نگارش در میان نظریه‌پردازان، نویسنده‌گان کتاب‌های آموزش زبان و بهتیع آن زبان‌آموزان بودیم؛ اما باز دیگر در سال‌های اخیر، پژوهش‌های زیادی در زمینه آموزش نگارش به زبان آموزان انجام شده است. با این حال، بازتاب این پژوهش‌ها و جایگاه نگارش در کتاب‌های آموزش زبان بسیار اندک بوده است. کوک با اشاره به فاصله موجود بین نظریه‌ها و آنچه در عمل در کتاب‌های آموزش زبان دیده می‌شود، بیان می‌کند: «در کتاب‌های آموزش زبان کمتر به چشم می‌خورد که ما زبان‌آموزان را درجهت پیشرفت توانایی‌های واقعیشان در امر نگارش، به نوشتن و ادار کنیم» (کوک، ۲۰۰۵: ۱۸۴). امروزه در کلاس‌های آموزش زبان فرانسه، بیان شفاهی در مقایسه با بیان کتبی اولویت بیشتری دارد و ضعف‌های نگارشی متعددی با وجود اختصاص زمان نسبتاً طولانی به آموزش، در میان زبان‌آموزان دیده می‌شود.

چارچوب مشترک اروپایی مرجع برای زبان‌ها (۲۰۰۱) حاصل دو دهه مطالعه و تحقیق است. این چارچوب مشترک توانایی‌های زبانی در یادگیری زبان‌های خارجی را در شش سطح A1، A2، B1، B2، C1 و C2 طبقه‌بندی می‌کند. این تقسیم‌بندی اجازه می‌دهد که آزمون‌های زبان با مدارک همسطح شده برگزار شوند. آزمون‌های لیف و دلف تحت نظر مرکز بین‌المللی مطالعات آموزشی^۱ در فرانسه، از سال ۱۹۸۵ برگزار می‌شود. برای پذیرفته‌شدگان در این آزمون‌ها، دیپلم صادر می‌شود که اعتبار آن همیشگی است. برای شناخت بیشتر آزمون‌های لیف و دلف، باید دو مقوله تست و دیپلم را از یکی‌گر تفکیک کنیم. بنابر تعریف نوئل، تست و دیپلم توانایی زبانی زبان‌آموزان را براساس موارد ارزیابی مشترک ارزیابی می‌کند (Noël, 2006: 36). دیپلم شامل ارزیابی هر چهار مهارت زبانی به تفکیک سطح است و نتیجه آن مهارت زبانی به‌طور جداگانه ارائه می‌کند.

هیدن در مورد جایگاه بیان کتبی از دیدگاه چارچوب مشترک اروپایی مرجع برای زبان‌ها، چنین می‌گوید:

در فصل دوم کتاب چارچوب مشترک اروپایی مرجع برای زبان‌ها، نگارش متن همتراز با دیگر فعالیت‌های زبانی درنظر گرفته شده است. این مهارت درکنار دیگر فعالیت‌های زبانی، مانند بیان شفاهی، درک‌شنیداری و درک مفهوم متن، به عنوان یکی از فعالیت‌هایی که در چارچوب مهارت‌های ارتباط زبانی قرار دارد، توسط زبان آموزان فراگرفته می‌شود (Hidden, 2013: 19).

بنابراین، انواع متفاوت فعالیت‌های زبانی از ارزش یکسانی برخوردار هستند.

بروز خطا در بیان کتبی زبان آموزان در جریان فراگیری یک زبان خارجی امری طبیعی و اجتناب‌ناپذیر است که البته تحلیل و بررسی آن به منظور بهبود و پیشرفت سطح زبانی ضروری است. روله در این مورد، چنین بیان می‌کند:

در این خصوص، نباید خیلی بر زبان آموزان خرد گرفت؛ زیرا این اشتباهات می‌توانند همچون ابزاری مفید برای بررسی میزان صحت و اعتبار فرضیه فراگیر و نیز سنجش دامنه کاربرد و شمول قواعد زبان به عنوان وسیله‌ای ارتباطی به کار روند (Roulet, 1976: 57).

با بررسی و تحلیل خطاهای زبان آموزان، به الگوی انتزاعی بینازبان دست می‌یابیم که ویژگی‌های زبان مادری، زبان‌های از قبل فراگرفته شده و زبان مقصد را دارد. برای تحلیل خطاهای زبان آموزان در بیان کتبی، باید دو مقوله خطا^۷ و اشتباه^۸ را از هم مجزا بدانیم. «از نظر کوردر (۱۳۸۲)، خطا از توانش انتقالی زبان آموز و اشتباه از کنش زبانی او نشئت می‌گیرد» (کمالی، ۱۳۹۴: ۲۳۰). خطا بدلیل ناآگاهی زبان آموز از قواعد زبانی پدید می‌آید؛ در حالی که اشتباه از کنش زبانی زبان آموز نشئت می‌گیرد و بدلیل انحرافات تصادفی و یا عدم دقت و تمرکز رخ می‌دهد. در این پژوهش، خطاهای زبان آموزان را ناشی از کنش زبانی آنان درنظر می‌گیریم و بینازبان آن‌ها را از زاویه زبان‌شناسی و تحلیل خطا بررسی می‌کنیم.

در این پژوهش، می‌کوشیم با به کارگیری الگوی بینازبان، میزان تأثیرات زبان فارسی در بخش نگارش شرکت‌کنندگان در آزمون لف و چگونگی تغییرات بینازبان در چهار سطح این آزمون‌ها را نشان دهیم. همچنین، می‌کوشیم به این پرسش پاسخ دهیم که تأثیر و تداخل زبان فارسی در سطوح مختلف زبانی چقدر و چگونه است. طبق مشاهدات و بررسی‌ها، به نظر می‌رسد که بینازبان زبان آموزان در هر سطح، سیستمی ساده‌شده از زبان فرانسه است و میزان تأثیرات زبان فارسی بر آن، با افزایش سطح زبانی کاهش می‌یابد.

۲. پیشینه تحقیق

محققان متعدد از دیدگاه‌های متفاوتی موضوع بینازبان را مطالعه کرده‌اند. در زبان فارسی و در ایران، به موضوع تجزیه و تحلیل خطا بیشتر و به الگوی بینازبان کمتر توجه شده است. تحلیل خطاهای زبان آموزان ایرانی (نهادی، ۱۹۹۴)، «تأثیر زبان فارسی بر استفاده اشتباه از ضمایر موصولی در زبان فرانسه» (قتاعت و گشمردی، ۲۰۱۳)، «تحلیل خطاهای زبان آموزان ایرانی در استفاده از حروف اضافه زبان فرانسه» (کمالی، ۲۰۱۵) و «خطاهای املایی که ریشه آوایی دارند» (کاتوزیان، ۲۰۱۴) از جمله پژوهش‌های انجام‌شده از سوی نویسنده‌گان ایرانی در این زمینه هستند. از بین پژوهش‌های خارجی، می‌توانیم رساله دکتری باعنوان بینازبان فرانسه آلمانی زبان‌ها: مطالعه و ازگانی (خترا، ۲۰۱۲) و مقاله «انتقال‌های بین‌زبانی در فعالیت‌های زبانی خلاً اطلاعاتی نزد زبان آموزان زبان فرانسه» (کوزرانو، ۲۰۱۰) را نام ببریم.

۳. رویکرد نظری

نظریه‌ها و تئوری‌های گوناگونی ریشه‌ها و عوامل بروز خطا توسط زبان آموزان را توضیح داده اند. این نظریات مبتنی بر مبانی زبان‌شناسخی مختلفی هستند و منشاء بروز خطا را از منظری متفاوت بیان می‌کنند. در این بخش، مهم‌ترین نظریه‌ها را از دید خود به‌طور کوتاه معرفی می‌کنیم.

۳-۱. تحلیل مقابله‌ای^۹

تحلیل مقابله‌ای بر دو دیدگاه نظری بنای شده است؛ از سویی بر زبان‌شناسی ساختاری که سطوح مختلف زبانی در زبان مبدأ و زبان مقصد را مقایسه می‌کند و از سوی دیگر بر روان‌شناسی رفتارگر که به چگونگی یادگیری یک زبان خارجی اهتمام می‌ورزد. بنابر دیدگاه لاروی، در این نظریه یادگیری زبان دوم نتیجه شرایطی خاص است که ما آن را «فرضیه قوی»^{۱۰} می‌نامیم (Larruy, 2003: 64). طبق این فرضیه، با مطالعه ساختار دو زبان مبدأ و مقصد، همه مشکلات پیش‌روی زبان آموزان در یادگیری زبان دوم پیش‌بینی شدنی است. بنابراین، آنچه مشابه و نزدیک به زبان مادری است، به راحتی قابل انتقال به زبان مقصد است و آنچه متفاوت با زبان مادری است، موجب انتقال ناقص و بروز خطا در زبان مقصد می‌شود.

بوتن این مفهوم را این‌گونه بیان می‌کند:

ما نمی‌توانیم از طریق سیستم و عادات زبانی کسب شده در زبان مادری، به رفتار زبانی و بیانی خود انگیخت، همانند آنچه در زبان مادری وجود دارد، در زبان دوم برسیم که خود نظامی جدید، پیچیده و مطابق با موانع و محدودیت‌هایی ویژه است (Bouton, 1975: 181-182).

به طور حتم در زبان دوم، دستیابی به نظام زبانی درونی شده، همانند زبان مادری کاری بسیار دشوار است که در صورت حضور مداوم و طولانی‌مدت در محیط زبانی، تاحدی امکان پذیر خواهد بود.

۳-۲. تجزیه و تحلیل خطای

پیشینهٔ پژوهش‌ها و مطالعات در حوزهٔ تجزیه و تحلیل خطای سال‌های دههٔ هفتاد میلادی بر می‌گردد (Larray, 2003: 71). این مطالعات تغییرات مهمی را در شناخت و تعریف خطای وجود آورده‌ند و به صورت واکنشی متنقدانه نسبت به دیدگاه تحلیل مقابله‌ای، پدیدار شدند. نظریهٔ تجزیه و تحلیل خطای باعث نقیضی پراهمیت در مردم «فرضیهٔ قوی» شد. این نظریه به جای پیش‌بینی خطاهای در یادگیری زبان خارجی، به جمع‌آوری، تحلیل و یافتن منشأ و ماهیت آن‌ها توجه می‌کند و آن‌ها را براساس معیارهای متفاوتی طبقه‌بندی می‌نماید که به نتایج متفاوتی منجر می‌شوند. پورکی این معیارها را چنین بیان می‌کند:

برای تجزیه و تحلیل خطای الگوی واحدی وجود ندارد؛ بنابراین، تشخیص ماهیت خطاهای از طریق تجزیه و تحلیل آن‌ها به نوع بیان (کتابی و شفاهی) بستگی دارد و نیز به شرایط پدید آمدن آن و به بیان دقیق‌تر، به نوع فعالیت‌های زبانی (بیان کتابی، شفاهی، ترجمه و ...) وابسته است و همچنین، به درجه و میزان (واقعی و ملموس، ذهنی و انتزاعی)، به محدودیت و آزادی، به نوع، محتوا و موضوع، به شرایط ارتباطی (واقعی یا شبیه‌سازی شده) و غیره (Besse & Porquier, 1991: 25)

بنابراین، برای بررسی و تجزیه و تحلیل خطاهای، باید به تمامی جوانب و شرایط ایجاد یک فعالیت زبانی توجه کنیم.

۳-۳. تأثیر تداخل زبانی^{۱۱}

پدیدهٔ تداخل زبانی تحلیل تأثیرات بین‌زبانی است که موجب بروز انتقال بین‌زبانی می‌شوند. در الگوی تأثیر تداخل زبانی، دو سیستم زبانی (زبان مادری، زبان خارجی و تجربه‌های قبلی زبان آموز در یادگیری زبان‌های دیگر) در شرایط آموزش و یادگیری زبان خارجی، از جهات



متفاوت آوایی، دستوری و واژگان مقایسه می‌شوند. هدف از این مقایسه، شناخت شbahات‌ها و تفاوت‌های زبانی برای دستیابی به منشأ خطاهای زبان‌آموzan است. نمی‌توانیم حدفاصل مشخصی بین زبان مادری و زبان خارجی درنظر بگیریم؛ چنانکه کاه شاهد تأثیر زبان خارجی بر زبان مادری هستیم. در این مورد، کوک علاوه‌بر استفاده مستقیم ساختارهای زبان مادری به فعالیت‌های زبانی تعمیم‌دهنده اشاره می‌کند و می‌نویسد: «درکنار نمونه‌هایی که گواه استفاده مستقیم ساختارهای زبان مادری است، در روند آموزش و یادگیری زبان خارجی، شاهد فعالیت‌های زبانی تعمیم‌دهنده هستیم که منعکس‌کننده پویایی ذهنی فراگیر برای ساختن ساختارهای زبان خارجی است» (Cuq, 2003: 139). بنابراین، زبان‌آموzan علاوه‌بر تعمیم ساختارهای زبان مادری، ساختارهای زبان خارجی درحال یادگیری را برای ایجاد ساختارهای جدید تعمیم می‌دهند.

۳-۴. بینازبان

بینازبان را دستور زبان درونی، سیستم تقریبی، سیستم گذار یا موقتی نامگذاری کرده‌اند (Larray, 2003: 73) و (۱۹۹۵) آن را «زبان یادگیرنده» نامیده است. در آموزش زبان‌های خارجی، بینازبان از طریق ساختارهای ویژه سیستم درونی شده زبان خارجی ازسوی فراگیر در مرحله‌ای مشخص و نیز از طریق مطالعه پدید آمدن هنجارهای نادرست نزد او در روند درازمدت یادگیری زبان و سعی در یافتن منشأ آن‌ها، قابل تشخیص است. این سیستم که براساس ویژگی‌های زبان مقصد و ویژگی‌های زبان مادری مشخص می‌شود، حاوی تمام عناصر و فرآیندهای زبانی، از جمله انتقال زبان، انتقال یادگیری، راهبردهای یادگیری زبان خارجی، راهبردهای ارتباط از طریق زبان خارجی و عناصر تعمیم‌یافته زبان مادری است (Cuq, 2003: 140). سلینکر (۱۹۷۲) نیز بینازبان را زنجیرهای می‌داند که یک سر آن زبان مادری و زبان‌های دیگری است که قبل از فراگرفته شده‌اند و سر دیگر آن زبان مقصد است. بینازبان ویژگی‌های هردو زبان را در خود دارد. سلینکر منابع شکل‌گیری بینازبان را چهار عامل می‌داند که عبارت‌اند از: زبان مادری و زبان‌های دیگری که فراگرفته است، انتقال زبان مقصد از طریق آموزش، انتقال از طریق ارتباطات و انتقال از طریق راهبردهای یادگیری.

بینازبان نشان می‌دهد که ساختن جمله و عبارت توسط زبان آموز و خطاهای حاصل از آن از سیستم زبانی نوپدید و در عین حال متغیر نزد زبان آموز نشئت گرفته است. کوک در این مورد معتقد است که «می‌توان بینازبان را از طریق این ویژگی‌ها مشخص کرد: نظاممندی (قاعده مند است)، ثبات، تزلزل، نفوذپذیری، تغییرپذیری و فهم متقابل» (Cuq, 2003: 140). البته بررسی بینازبان تنها شامل بررسی خطاهای نمی‌شود؛ بلکه ساختارهای صحیح زبانی را نیز دربر می‌گیرد. با این حال، خطاهای نقش اساسی را در این مورد ایفا می‌کند و بنابراین، شناخت بینازبان بیشتر از طریق تحلیل خطاهای و دنبال کردن نشانه‌های تداخل زبان مادری امکان‌پذیر است. در این پژوهش نیز بینازبان را از طریق تحلیل و بررسی خطاهای مطالعه می‌کنیم. انتخاب الگوی بینازبان برای این پژوهش و برتری آن از الگوهای ذکر شده به این دلیل است که الگوی بینازبان هردو الگوی تجزیه و تحلیل خط و تأثیر تداخل زبانی را دربرگرفته و از پیش‌داوری‌های الگوی تحلیل مقابله‌ای می‌راست.

۴. رویکرد عملی

در این بخش، ابتدا روش پژوهش و جامعه آماری انتخاب شده را معرفی می‌کنیم و سپس ابزار تحقیق و روش تجزیه و تحلیل داده‌ها را توضیح می‌دهیم.

۱-۴. روش‌شناسی پژوهش

این تحقیق بر تجزیه و تحلیل پربسامدترین خطاهای پذیرفته‌شدگان در آزمون یاف، ارتباط آن‌ها با زبان فارسی و روند تغییرات بینازبان در هر سطح مبتنی است؛ بنابراین، روش پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی است. در این پژوهش، بیان کتبی ۱۰۰ نفر از پذیرفته‌شدگان آزمون یاف در ایران را در سطوح مختلف (A1 تا B2)، هر سطح ۲۵ نفر، بررسی کردیم. آزمون یاف پس از وقفه‌ای دوساله، از آذر سال ۱۳۹۲ در ایران برگزار می‌شود. جامعه آماری از بین پذیرفته‌شدگان سه دوره این آزمون‌ها و به صورت تصادفی انتخاب شده است. در این پژوهش، بیان کتبی پذیرفته‌نشدگان را از جامعه آماری حذف کردیم؛ زیرا موفق نشدن سطح زبانی مورد نظر را کسب نکند. به‌منظور جمع‌آوری داده‌ها برای هر سطح از فرم ارزیابی و نمره‌دهی تعیین شده از طرف مرجع برگزاری این آزمون‌ها استفاده کردیم. همچنین، به‌ازای هر

شرکت‌کننده، یک جدول مشاهده تهیه و تکمیل کردیم که مخصوص این پژوهش است. برای تهیه این جدول، از فرم ارزیابی و نمره‌دهی مخصوص این آزمون‌ها گرفته برداری کردیم.

۵. نتایج

کوردر (۱۹۷۵) سه گروه اصلی برای دسته‌بندی خطاهای معرفی می‌کند که عبارت‌اند از: ۱. خطاهای بین‌زبانی که به‌دلیل تداخل زبان مادری ایجاد شده‌اند؛ ۲. خطاهای بین‌زبانی که به‌دلیل تعمیم قواعد دستوری رخ داده‌اند و ۳. خطاهایی که به‌دلیل اشتباهات آموزشی روی می‌دهند. در این پژوهش، خطاهای نگارشی شرکت‌کنندگان را در سه مجموعه بزرگ دسته‌بندی کردیم که هریک شامل چندین زیرمجموعه هستند که درادامه آن‌ها را معرفی می‌کنیم. در هر مورد، خطاهای بین‌زبانی را نیز بررسی کردیم.

۱-۱. خطاهای واژگانی^{۱۲}

خطاهای واژگانی شامل خطاهایی می‌شوند که در خود واژه ایجاد می‌شوند و بر درستی جمله تأثیر نمی‌گذارند. این خطاهایا به دو دسته «خطاهای املایی» و «تسلط بر واژگان» تقسیم شده‌اند.

۱-۱-۱. خطاهای املایی

خطاهای املایی تقریباً یک‌چهارم کل خطاهای را در چهار سطح آزمون دلف تشکیل می‌دهد که این مقدار خطای درصد بالایی به‌شمار می‌آید. این میزان به‌طور دقیق برای هر سطح عبارت است از: A1 ۲۶ درصد، A2 ۲۲ درصد، B1 ۲۷ درصد و B2 ۲۷ درصد. با توجه به آمار به‌دست آمده، شاهد تغییرات جزئی در سطوح متفاوت هستیم، هرچند انتظار می‌رود که با افزایش سطح زبان میزان خطاهای کاهش یابد، بالاترین درصد خطای را در سطح B2 می‌بینیم. این پدیده ممکن است به این دلیل باشد که در سطح B2، داوطلب باید بتواند درمورد موضوعات ناآشنا (هرچند مورد علاقه) به صورت کتبی مطالعه کند. درنتیجه، موضوعات نگارش در این سطح به‌گونه‌ای است که داوطلب برای بیان استدلال و توضیحات دقیق، بیشتر از جملات غیرقالبی برای بیان محتوا استفاده می‌کند. به این ترتیب، در سطوح بالاتر، هماهنگی و تسلط بر شکل (ازجمله املای) اهمیت بیشتری می‌یابد و احتمال خطای بیشتر می‌شود؛ درحالی که در سطوح پایین‌تر، موضوعات نگارش به‌گونه‌ای است که امکان استفاده از کلمات و ساختارهای املایی آشنا و

شناخته شده بیشتر است.

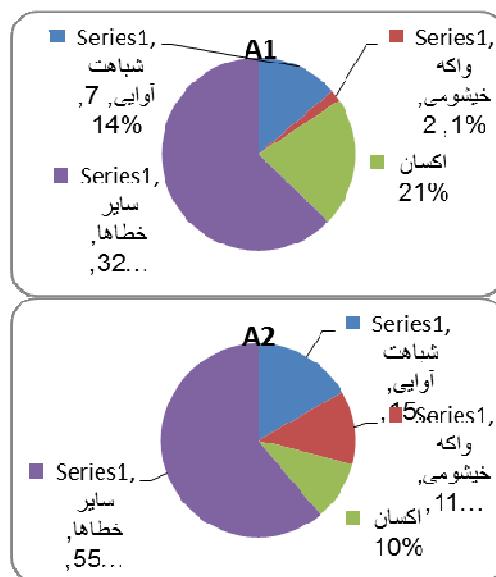
با بررسی خطاهای املایی در هر سطح، توانستیم پرسامدترین خطاهای را به گونه‌ای دقیق‌تر طبقه‌بندی کنم. این طبقه‌بندی به صورت زیر است:

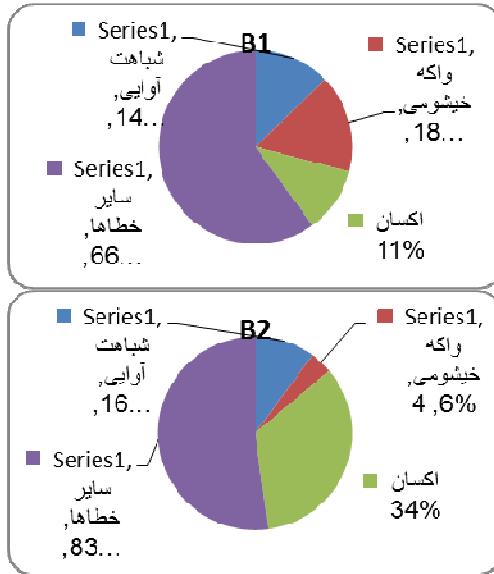
۱. خطاهایی که بدلیل شباهت آوایی رخ داده‌اند؛ برای نمونه، "petit" به اشتباه "potit" نوشته شده است. این اشتباه بدلیل شباهت آوایی صدای [ə] با صدای [o] به وجود آمده است. گفتنی است که در زبان فارسی، تفاوت آشکاری بین این دو صدا وجود ندارد که این ممکن است دلیل این خطأ نزد داوطلبان تلقی شود.

۲. خطاهایی که به دلیل اشتباه نوشتن واکه‌های خیشومی^۳ "هم آوا رخ داده‌اند؛ برای نمونه، در برحه، از برگه‌ها، "contant" به اشتباه "نوشته شده است.

۳. خطاهایی که در نگارش اکسان^{۱۴} ریشه دارند؛ برای نمونه، در برخی از برگه‌ها، “célèbre” به اشتاه “célébre” نوشته شده است.

سایر خطاها، خطاهای املایی هستند که در دسته بندی‌های ذکر شده نمی‌گنجند.





شکل ۱: نمودار نسبت انواع خطاهای املایی به مجموع خطاهای املایی در سطوح A1 تا B2

Figure 1. Division of Spelling Errors from Level A1 to Level B2

۱-۲-۵. خطأ در تسلط بر واژگان^{۱۵}

خطا در تسلط بر واژگان هنگامی رخ می‌دهد که واژه در معنایی متقاوت با معنای واقعی خود در جمله بهکار رود. خطاهای زبان آموزان در زمینه تسلط بر واژگان در سطح A1 ۵ درصد، در سطح A2 ۷ درصد، در سطح B1 ۷ درصد و در سطح B2 ۸ درصد کل خطاهای را در برابر می‌گیرد. افزایش خطاهای در این بخش براساس بهبود سطح زبانی، ممکن است بهدلیل افزایش دایرۀ لغات زبان آموزان در سطوح بالاتر باشد. در سطوح بالاتر، داوطلبان با موضوعات پیچیده‌تری مواجه می‌شوند و ناگزیر می‌شوند که از لغات به‌طور گسترده‌تر و متنوع‌تری استفاده کنند. درنتیجه، احتمال بروز خطا افزایش می‌یابد. در این مورد، مثال‌هایی را برای هر سطح، بیان می‌کنیم:

➤A1: «Je suis un française à paris.»

جمله صحیح: «Je suis en France à Paris.»

«من در فرانسه در پاریس هستم.»

در این جمله، ملیت فرانسوی بهجای کشور فرانسه بهکار رفته است. ممکن است که این معنا برداشت شود که «من یک زن فرانسوی در پاریس هستم»؛ اما براساس بافت متن و جملات قبل و بعد از آن، منظور داوطلب جمله صحیح است که آوردم.

➤ A2: «Je partage dans une fête française.»

جمله صحیح: «Je participe à une fête française.»

«من در یک جشن فرانسوی شرکت می‌کنم.»

جای فعل «شرکت کردن»، از فعل « تقسیم کردن» استفاده شده است. در این جمله، به

➤ B1: «Change ton voir.»

جمله صحیح: «Change ta vision.»

«دیدگاه را تغییر بده.»

در این جمله، به جای اسم «دیدگاه»، از فعل «دیدن» استفاده شده است.

➤ B2 : «Après votre partage, elle commence à travailler.»

جمله صحیح: «Après votre départ, elle commence à travailler.»

«بعد از رفتن شما، او شروع به کار کردن می‌کند.»

در این جمله، زبانآموز در ساختن اسم از فعل "partir" به معنای «عزیمت کردن و رفتن»، چهار اشتباه شده است.

بنابر مشاهدات در حوزه تسلط بر واژگان، خطای در ارتباط با تداخل زبان فارسی و تأثیر آن در روی دادن خطاهایی از این دست در برگه‌های بررسی شده در این پژوهش، دیده نشده است.

۵-۲. خطاهای واژگانی در نحو^{۱۶}

خطاهای واژگانی در نحو خطاهایی هستند که بروز آنها موجب بروز خطا در ساختار نحوی جمله می‌شود. این خطاهای در سه دسته «تطابق واژگان ازلحاظ جنس و تعداد»، «تطابق در صرف فعل» و «شناسه اسم»، قرار می‌گیرند.

۱-۲-۵. تطابق واژگان ازلحاظ جنس (مذكر و مؤنث) و تعداد (مفروض و جمع)

در زبان فرانسه، صفت و مسند با اسم ازلحاظ جنس و تعداد مطابقت می‌کند. زبانآموز باید به درستی این تطابق را ازلحاظ جنس و تعداد، در جمله رعایت کند. در ادامه، برخی از این خطاهای را

در سطوح متفاوت، به عنوان نمونه بیان می‌کنیم.

تطابق از نظر جنس:

➤ A1: «Il est très adorable pour **toute** le monde.»

جمله صحیح: «Il est très adorable pour **tout** le monde.»

➤ A2 : «La fête sera très **intéressant**.»

جمله صحیح: «La fête sera très **intéressante**.»

➤ B1: «On pourrait acheter des **nouvelles** vêtements.»

جمله صحیح: «On pourrait acheter de **nouveaux** vêtements.»

➤ B2: «On vous prie de consacrer le temps nécessaire pour diminuer les effets **négatives** de cette manière de cohabitation. »

جمله صحیح:

«On vous prie de consacrer le temps nécessaire pour diminuer les effets **négatifs** de cette manière de cohabitation.»

تطابق از نظر تعداد:

➤ A1: «Je voudrais des **information**.»

جمله صحیح: «Je voudrais des **informations**.»

➤ A2: «C'est pour la première fois que les français m'invitent à **sa** fête.»

جمله صحیح:

«C'est pour la première fois que les Français m'invitent à **leur** fête.»

➤ B1: «Le repas est du riz avec **du poisssons**.»

جمله صحیح: «Le repas est du riz avec **du poisson**.»

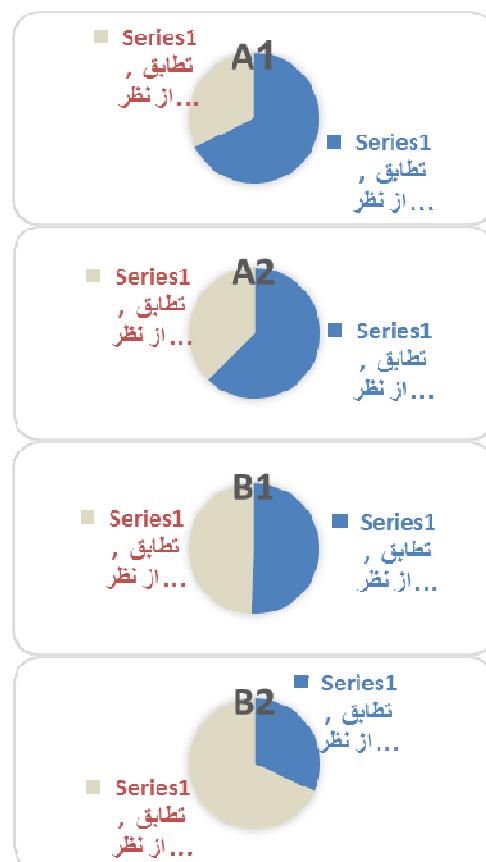
➤ B2: «Malgré le ramassage fréquent des ordures, certains problèmes sont **inévitable**.»

جمله صحیح:

«Malgré le ramassage fréquent des ordures, certains problèmes sont **inévitables**.»

در این مورد، درصد خطاهای صورت‌گرفته از سوی شرکت‌کنندگان در آزمون دلف به این صورت است: ۱۵ A1 درصد، ۱۷ A2، ۲۰ B1 درصد، ۲۱ B2 درصد. همان‌طور که می‌بینیم، درصد خطاهای صورت‌گرفته در این حوزه از سطح A1 تا B2 افزایش یافته است. علت این

افزایش ازسویی استفاده گسترده‌تر زبان آموزان سطوح بالاتر از صفات و کلمات است؛ درنتیجه، برای استفاده گسترده‌تر از صفات و کلمات، رعایت کردن تطابق از لحاظ جنس و تعداد ضروری است. ازسوی دیگر، از آنجا که تطابق از لحاظ جنس و تعداد از همان ابتدای آموزش زبان فرانسه به زبان آموزان آموزش داده می‌شود، روشن می‌شود که سیستم درونی شده (بینازبان) با هنجرهای نادرست نزد زبان آموزان شکل گرفته و درنتیجه، به ایجاد خطاهای منجر شده است.



شکل ۲: نسبت خطاهای تطابق از نظر جنس و خطاهای تطابق از نظر تعداد در سطوح A1 تا B2
Figure 2. Frequency of Mistakes in case of the gender and Number Agreement from A1 to B2

طبق نمودارهای بالا، بیشترین درصد خطا در دو سطح A1 و A2 به خطاهای تطابق از لحاظ جنسیت مربوط است. در سطح B1، هریک درصد برابر را به خود اختصاص داده‌اند و در سطح B2، میزان خطا برای تطابق از لحاظ تعداد، افزایش چشمگیری در مقایسه با تطابق از نظر جنس دارد.

نکته قابل بررسی در این حوزه تأثیر و تداخل زبان فارسی در روی دادن این‌گونه خطاهای است. از آنجا که ازسویی زبان فارسی فاقد نسبت دادن جنسیت به اسمی است و ازسوی دیگر صفت و مسند در موارد جمع، جمع بسته نمی‌شوند، می‌توانیم ریشهٔ برخی از این خطاهای را در تداخل زبان فارسی بجوییم. طبق بررسی‌های صورت‌گرفته، میزان خطاهای نشئت‌گرفته در این زمینه برای تداخل زبان فارسی در هر سطح عبارت است از: A1 ۵۲ درصد، A2 ۴۹ درصد، B1 ۴ درصد و B2 ۳۵ درصد. براساس این آمار، میزان تداخل زبان فارسی از سطح A1 تا B2 روند نزولی داشته است. این روند نزولی بیانگر کاهش تداخل زبان فارسی، تسلط بیشتر زبان‌آموzan با افزایش سطح و نزدیک شدن آن‌ها به الگوهای زبان فرانسه است.

۵-۲-۲. تطابق در صرف فعل

در زبان فرانسه، بیشتر افعالی که در زمان ماضی نقلی^{۱۷} با فعل «بودن»^{۱۸} صرف می‌شوند باید از لحاظ جنس و تعداد با فاعل خود مطابقت کنند (Delatour & et-al, 2004: 102-103). درمورد افعال مجھول نیز برای همه زمان‌ها مطابقت الزامی است. درصورتی که مفعول بی واسطه افعالی که در زمان ماضی نقلی با فعل «داشتمن»^{۱۹} صرف می‌شوند به‌شکل ضمیر و یا خود اسم قبل از فعل قرار بگیرد، فعل با مفعول در تعداد و جنس مطابقت خواهد کرد (Ibid: 112-113). در این مورد، برای سطوح A1 و B1 خطایی دیده نشده و برای هریک از سطوح A2 و B2، یک درصد از کل خطاهای دیده شده است. وجود این خطا در برگه‌های بررسی شده نظاممند به‌نظر نمی‌رسد و رابطه سطح و وجود این خطا معنادار نیست.

۵-۲-۳. شناسه اسم^{۲۰}

شناسه‌های اسمی در زبان فرانسه برای تمییز دادن جنس (مذکر و مؤنث)، تعداد (جمع و مفرد) و نوع آن (معرفه و نکره) به کار می‌روند. این شناسه‌ها به سه گروه معرفه^{۲۱}، نکره^{۲۲} و بهری^{۲۳} تقسیم می‌شوند.

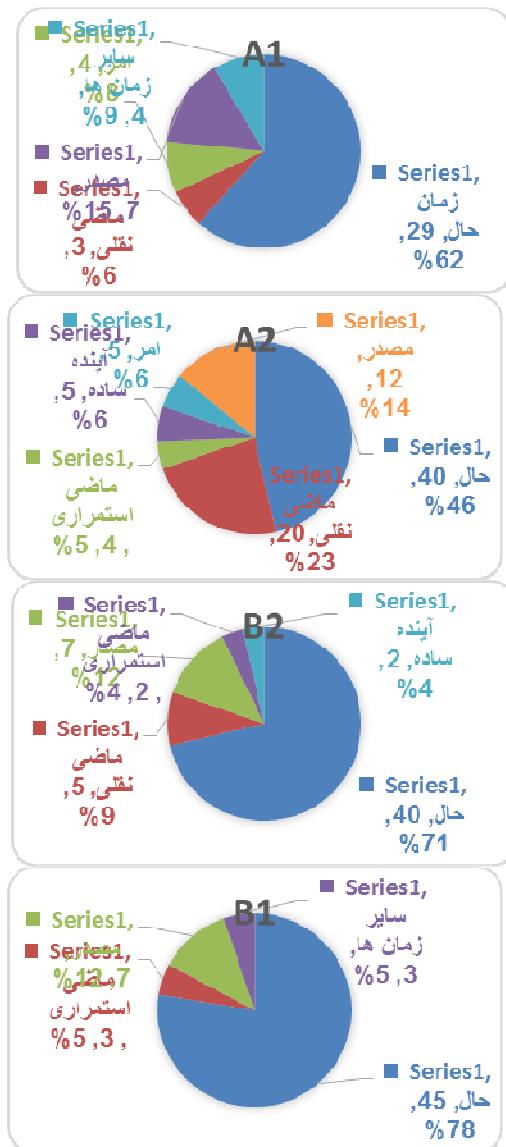
میزان خطا در شناسه‌های اسمی برای سطوح A1 و A2 درصد کل خطاهای، برای سطح B1 ۱۰ درصد و برای سطح B2 ۱۱ درصد کل خطاهای است. در زبان فارسی، برای اسامی جنسیت تعریف نمی‌شود و اسامی بدون شناسه بیان می‌شوند؛ بنابراین، فراموش کردن حروف تعریف و استفاده نکردن از آن‌ها به صورت نظام‌مند ممکن است به این مسئله مربوط باشد. در این مورد، افزایش سطح و افزایش بروز خطا چنان معنadar نیست و درصد خطا در این بخش در سطوح مختلف، تفاوت آشکاری ندارد.

۵-۳. خطاهای نحوی^{۲۴}

خطاهای نحوی خطاهایی هستند که بروز آن‌ها تنها بر ساختار جمله تأثیر می‌گذارد. در این پژوهش، خطاهای نحوی بررسی شده عبارت‌اند از: صرف فعل، انتخاب وجه و تطابق زمان، محل قرار گرفتن قید و صفت در جمله، حرف اضافه و ضمیر.

۱-۳-۵. صرف فعل

در زبان فرانسه، فعل برای اشخاص و در زمان‌های گوناگون صرف می‌شود. صرف افعال، به ویژه افعال بی‌قاعده، احتمال بروز خطا ازسوی زبان‌آموزان را به‌ویژه در سطوح مبتدی، افزایش می‌دهد. در بررسی‌های انجام‌شده در این حوزه، میزان خطای صورت‌گرفته نسبت به کل خطاهای در هر سطح عبارت است از: ۲۷ A1 ۲۵ A2 ۱۶ B1 ۱۲ B2 درصد و درصد. بنابر آمار ذکر شده، درصد خطا در این مورد از سطح A1 تا B2 روندی نزولی را طی کرده است که نشان‌دهنده تسلط بیشتر زبان‌آموزان در سطوح بالاتر در مقوله صرف افعال است. برای بررسی دقیق‌تر این موضوع، میزان خطای به وجود آمده در هر سطح در صرف افعال در زمان‌های متفاوت را در قالب نمودار زیر نشان داده‌ایم:



شکل ۳: صرف فعل در زمان های متفاوت در سطوح A1 تا B2

Figure 3: Division of Conjugation Errors from A1 to B2

یکی از عوامل بیشترین بروز خطا در زمان حال این است که زمان حال بیش از دیگر زمان‌ها در تمامی سطوح به کار می‌رود. عامل دیگر این است که افعال بی‌قاعده در زمان‌های غیراز زمان حال، به‌شکل قاعده‌مندتری صرف می‌شوند؛ در صورتی که صرف این افعال در زمان حال سخت‌تر می‌نماید. درادامه، برای هریک از این موارد، مثال‌هایی را بیان می‌کنیم.

زمان حال:

«Les bruits ne me **permet** pas de me concentrer.»

جمله صحیح: «Les bruits ne me **permettent** pas de me concentrer.»

در این جمله که یکی از خطاهای زبان‌آموزان سطح B2 است، فعل به سوم شخص مفرد صرف شده است؛ درحالی که فاعل جمله جمع است و فعل باید به سوم شخص جمع صرف شود.

زمان ماضی نقلی:

«Nous **ont arrivé** 18 heures.»

جمله صحیح: «Nous **sommes arrivés** à 18 heures.»

جمله بالا یکی از جملات سطح A2 است که در آن، زمان ماضی نقلی به درستی صرف نشده است.

زمان ماضی استمراری:

«J' **étais** professeur de la langue française.»

جمله صحیح: «J' **étais** professeur de la langue française.»

در این جمله، خطای صرف فعل زمان ماضی استمراری دیده می‌شود که به سطح B1 مربوط است.

صرف فعل امر:

«Si tu aimes venir, **téléphones-moi**.»

جمله صحیح: «Si tu aimes venir, **téléphone-moi**.»

در جمله بالا، خطای صرف فعل در حالت امر دیده می‌شود که به سطح A1 مربوط است.

مصدر:

«Que peut-on **faire** ?»

جمله صحیح: «Que peut-on **faire** ?»

کاربردهای مصدر فعل عبارت‌اند از: ۱. در یک جمله فعل اول صرف می‌شود و افعال بعد به

صورت مصدر در جمله ظاهر می‌شوند و ۲. بعد از حروف اضافه، مصدر فعل به کار می‌رود. در جمله بالا که نمونه‌ای از خطاهای سطح B2 است، فعل اول صرف شده و به اشتباه فعل دوم نیز صرف شده است. نام این خطا تعیین زائد است. می‌دانیم که در زبان فارسی، هردو فعل صرف می‌شوند و این خطا ممکن است به دلیل تداخل زبان فارسی نیز رخ داده باشد.

انتخاب فعل:

«*Je suis très bien.*»

جمله صحیح: «*Je vais très bien.*»

در زبان فرانسه، برای احوالپرسی از فعل «رفتن» استفاده می‌شود. در این جمله، شرکت کننده سطح A1 از فعل «بودن» برای این منظور استفاده کرده است. در زبان فارسی، برای احوالپرسی از فعل «بودن» استفاده می‌شود و این اشتباه ممکن است به دلیل تداخل زبان فارسی رخ داده باشد.

۵-۳-۲. انتخاب وجه^۵ و تطابق زمان^۶

وجه (خبری یا التزامی) باید براساس مفهوم جملات انتخاب شود. در نگارش، باید به تطابق زمان‌ها نیز برای نشان دادن تقدم و تأخیر رویدادها در جملات مرکب و پیچیده توجه شود. برای ساختن جملات شرطی نیز این موضوع بسیار مهم است. در این مورد، در سطوح A1 و A2 خطای یافت نشده است و این امری طبیعی است؛ زیرا در سطوح مبتدی، زبان‌آموز نمی‌تواند این‌گونه جملات را بسازد. در سطح B1 ۲ درصد و در سطح B2 ۶ درصد از کل خطاهای ۹ درصد از کل خطاهای نحوی در سطح B1 و ۱۸ درصد از کل خطاهای نحوی در سطح B2 مرتبط با این موضوع هستند.

انتخاب وجه:

«*J'espère que vous passiez* votre vacances en Iran.»

جمله صحیح: «*J'espère que vous passerez* vos vacances en Iran.»

در این جمله، به جای وجه اخباری از وجه التزامی استفاده شده است.

تطابق زمان:

«*Tous les collègues doivent participer à la compétition et l'un des collègues a été gagnant.*»

جمله صحیح:

«Tous les collègues doivent participer à la compétition et l'un des collègues sera gagnant.»

«تمامی همکاران باید در این مسابقه شرکت کنند و یکی از همکاران برنده خواهد شد.»

فعل قسمت دوم جمله به اشتباه به زمان گذشته نوشته شده است که با جمله اول و معنای کل جمله مطابقت ندارد.

۵-۳-۲. محل قرار گرفتن قید و صفت در جمله

در زبان فرانسه، به جز تعداد اندک و مشخصی از صفات که قبل از اسم به کار می‌روند، بیشتر صفات بعد از اسم می‌آیند. قید نیز معمولاً بعد از فعل قرار می‌گیرد. میزان خطای زبان‌آموزان در هر سطح به این صورت است: A1 ۴ درصد، B1 ۳ درصد، A2 ۴ درصد و B2 ۴ درصد.

صفت:

«Nous avons une **logique** solution. »

جمله صحیح: «Nous avons une solution **logique**.»

در جمله اول، صفت به اشتباه قبل از اسم قرار گرفته است. در زبان فارسی نیز صفات بعد از اسمی قرار می‌گیرند و این اشتباه ممکن است به دلیل تداخل زبان انگلیسی رخ داده باشد.

قید:

«Il y a des repas très délicieux **aussi**.»

جمله صحیح: «Il y a **aussi** des repas très délicieux.»

قید باید بعد از فعل قرار بگیرد که در جمله اول به اشتباه در آخر جمله آمده است. در زبان فارسی، قید در ابتدای جمله و قبل از فعل به کار می‌رود. این خطأ ممکن است بر اثر تداخل زبان فارسی ایجاد شده باشد.

۵-۳-۳. حرف اضافه

یکی از سختترین و چالش‌برانگیزترین موارد یادگیری زبان فرانسه به کار بردن دقیق و به جای حروف اضافه است. در این مورد، تأثیر و تداخل زبان فارسی بهوضوح دیده می‌شود. در این حوزه، میزان خطای شرکت‌کنندگان از سطح مبتدی تا پیشرفته به شکل نزولی کاهش می‌یابد؛ A1

۱۲ درصد، ۹ A2 درصد، ۸ B1 درصد و ۷ درصد. این کاهش نشان‌دهنده کمتر شدن تأثیر زبان فارسی و افزایش سلط زبان‌آموز بر زبان فرانسه است. برای دستیابی به میزان تداخل زبان فارسی در بروز خطا در استفاده از حروف اضافه، خطاهای ایجاد شده به دلیل تداخل زبان فارسی را بررسی کردیم. بنابر بررسی‌های صورت‌گرفته، میزان تأثیر زبان فارسی بر ایجاد این‌گونه خطاهای در هر سطح چنین است: ۴۲ A1 درصد، ۳۷ A2 درصد، ۳۳ B1 درصد و ۱۹ B2 درصد. این نتایج ازسویی نشان‌دهنده کاهش تداخل زبان فارسی در بروز خطا از سطح A1 تا B2 در حرف اضافه است و ازسوی دیگر میزان بالای بسامد این خطا در بین داوطلبان را نشان می‌دهد. گفتنی است که زبان‌آموزان در استفاده از حروف اضافه بیش از سایر مقوله‌های زبان، از زبان مادری خود گرته‌برداری می‌کنند.

مثال‌های زیر تأثیر تداخل زبان مادری در این‌گونه خطاهای آشکارا نشان می‌دهند.

A1 : «Nous irons au restaurant **à** 22 mai.»

جمله صحیح: «Nous irons au restaurant **le** 22 mai.»

«ما در روز ۲۲ ماه می‌به رستوران خواهیم رفت.»

در زبان فارسی، برای بیان انجام کاری در روزهای مشخص، مثل تاریخ یک روز از حرف اضافه «در» استفاده می‌کنیم؛ اما تاریخ و روزهای هفته در زبان فرانسه بدون حرف اضافه و با حرف تعریف بیان می‌شود.

A2 : «Je viens chez toi demain matin **avec** voiture.»

جمله صحیح: «Je viens chez toi demain matin **en** voiture.»

«من فردا با ماشین نزد تو خواهم آمد.»

در زبان فارسی، از حرف اضافه «با» برای استفاده از وسائل نقلیه استفاده می‌شود که معادل تحتاللفظی آن در زبان فرانسه حرف اضافه «avec» است؛ اما در زبان فرانسه، برای استفاده از وسائل حمل و نقل، حرف اضافه «en» و «à» به کار می‌رود.

B1 : «Tous les Iraniens participant **dans** la fête traditionnelle de Norouz.»

جمله صحیح:

«Tous les Iraniens participant **à** la fête traditionnelle de Norouz.»

«همه ایرانیان در جشن سنتی نوروز شرکت می‌کنند.»

در زبان فارسی، از حرف اضافه «در» برای شرکت کردن در جشن‌ها و مراسم استفاده می‌

شود که معادل تحتاللفظی آن در زبان فرانسه حرف اضافه "dans" است: درحالی که در زبان فرانسه، حرف اضافه "à" برای این منظور بهکار می‌رود.

B2 : «Je vous propose de créer un groupe pour aider à chaque quartier.»

جمله صحیح:

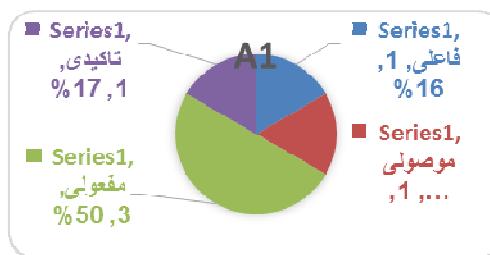
«Je vous propose de créer un groupe pour aider chaque quartier.»

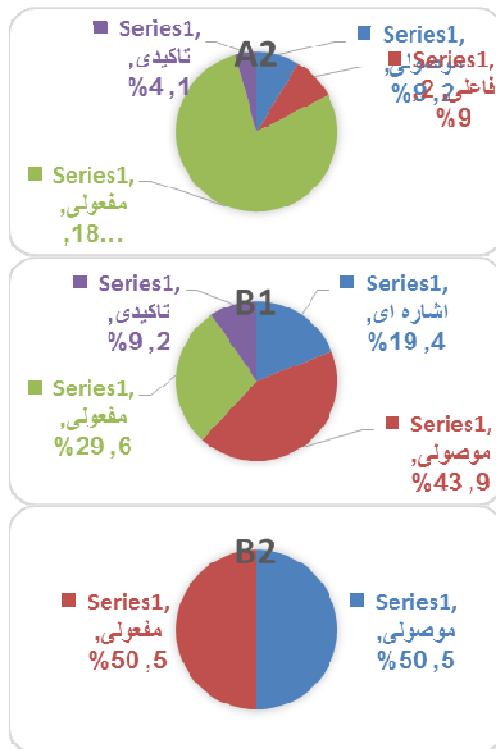
«من به شما پیشنهاد می‌دهم که گروهی برای کمک کردن به هر محله ایجاد شود.» در زبان فارسی، فعل «کمک کردن» با حرف اضافه «به» بهکار می‌رود (کمک کردن به کسی؛ اما در زبان فرانسه، این فعل حرف اضافه ندارد و با مفعول مستقیم بهکار می‌رود. در جمله اول این فعل بهاشتباه با حرف اضافه "à" بهکار رفته است.

در مثال‌های ذکر شده، تأثیر تداخل زبان فارسی در بینازبان فراگیران دیده می‌شود.

۵-۳-۵. ضمیر

در زبان فرانسه، ضمایری چون فاعلی، مفعولی، موصولی، اشاره‌ای، ملکی و تأکیدی وجود دارد. با بررسی بیان کتبی شرکت‌کنندگان، میزان خطای آن‌ها نسبت به کل خطاهای، در هر سطح به این صورت مشخص شد: A1 ۲ درصد، A2 ۸ درصد، B1 ۵ درصد و B2 ۲ درصد. پربسامدترین خطاهای در تمام سطوح به ضمایر مفعولی و موصولی مربوط است.





شکل ۴: نسبت پربسامدترین خطا در استفاده از ضمایر در سطوح A1 تا B2

Figure 4. Ratio of the Most Frequent Errors in the Use of Pronouns from A1 to B2

در زیر، نمونه‌هایی از این خطاهای را بیان می‌کنیم.

B2: «un bâtiment que tous les voisins sont assez cultivés.»

«un bâtiment dont tous les voisins sont assez cultivés.»

در جمله بالا، بهجای استفاده از ضمیر موصولی "que"، از ضمیر موصولی "dont" استفاده شده است. در زبان فارسی، در این مورد از کلمه موصولی «که» استفاده می‌شود که ترجمة تحتالفظی آن در زبان فرانسه "que" است. این اشتباہ ممکن است به دلیل تداخل زبان

فارسی به وجود آمده باشد.

A2: «Je voudrais **tu** voir.»

جمله صحیح: «Je voudrais **te** voir.»

در جمله بالا، بهجای ضمیر مفعولی "te"، ضمیر فاعلی "tu" به کار رفته است. در زبان فارسی، ضمایر فاعلی و مفعولی یکسان هستند. در این صورت، استفاده اشتباه از ضمیر فاعلی بهجای ضمیر مفعولی ممکن است به دلیل تأثیر زبان فارسی روی داده باشد.

A1: «Je avec mon ami allons au cinéma.»

جمله صحیح: «Mon ami et **moi** allons au cinéma.»

در این جمله، ضمیر فاعلی "je" به اشتباه بهجای ضمیر تأکیدی "moi" به کار رفته است. در زبان فارسی، ضمایر فاعلی و تأکیدی یکسان هستند و این خطا ممکن است به دلیل تداخل زبان فارسی روی داده باشد.

۶. نتیجه‌گیری

در این مقاله، با بررسی بیان کتبی ۱۰۰ شرکت‌کننده آزمون دلف در چهار سطح مقاومت، مهم ترین موارد بروز خطا و ازطريق آن، بینازبان زبان‌آموزان ایرانی را تحلیل و بررسی کردیم. گفتنی است که با توجه به اینکه موضوع بینازبان و تداخل زبان مادری در آموزش و یادگیری زبان‌های خارجی اهمیت بسیاری دارد، مطالعه کمتری در این زمینه، بهویژه در ایران و درمورد بینازبان ایرانیان و تداخل زبان فارسی، انجام شده است و این موضوع در بخش آزمون‌های بین‌المللی زبان فرانسه تاکنون کاربرد نداشته است. نتایج این بررسی میان کاهش یافتن خطاهای نحوی از سطح A1 تا B2 و افزایش نسبی خطاهای واژگانی در نحو است که این مقوله نشان می‌دهد که در سطوح پیشرفت، زبان‌آموزان بر موارد نحوی تسلط بیشتری می‌یابند و کمتر دچار خطا می‌شوند. با این حال، زبان‌آموزان در موارد لغتی و واژگانی، به دلیل رویارویی با موضوعات سخت‌تر و انتزاعی‌تر، دچار لغزش بیشتری در این زمینه می‌شوند. این مسئله نشان می‌دهد که به دلیل کم‌توجهی مدرسان، کتب آموزشی و برنامه‌های آموزشی مؤسسات به بیان کتبی، زبان‌آموزان در این مهارت کمتر ارزیابی می‌شوند و از خطاهای خود کمتر آگاه می‌گردند. به همین دلیل است که خطاهای واژگانی، بهویژه خطاهای املائی، بیشترین خطاهای در سطوح پیشرفتی به شمار می‌روند.

تداخل زبان فارسی و تأثیرات آن در بروز خطا درصد نسبتاً کمی را در سطوح بررسی شده به خود اختصاص داده است. با این حال، با افزایش سطح زبان، از میزان این تأثیرات نیز کاسته می‌شود. به این ترتیب، نتیجه می‌گیریم که با اینکه تداخل زبان فارسی موجب بروز خطاهای متعددی ازسوی زبان‌آموzan می‌شود، نسبت به کل خطاهای درصد زیادی را به خود اختصاص نمی‌دهد. در این صورت، تداخل زبان فارسی در بینازبان داوطلبان در هر سطح کم است و از سطح مبتدی تا پیشرفته روند نزولی دارد. بنابراین، درمی‌یابیم که بیشتر خطاهای انجام‌شده ازسوی زبان‌آموzan براثر روند آموزشی و یادگیری آن‌ها رخ داده است که تداخل زبان فارسی نیز در این بین بی‌تأثیر نبوده است.

۷. پی‌نوشت‌ها

1. DELF
2. Production écrite
3. interlangue
4. Cadre européen commun de référence pour les langues
5. DALF
6. Centre international d'études pédagogiques
7. erreur
8. faute
9. analyse contrastive
10. hypothèse forte
11. interférence
12. lexical
13. nasale
14. accent
15. maîtrise du vocabulaire
16. morphosyntaxe
17. passé composé
18. être
19. avoir
20. article
21. article défini
22. article indéfini
23. article partitif
24. syntaxe
25. choix du mode
26. concordance du temps

۸ منابع

- کمالی، محمدجواد (۱۳۹۴). «تحلیل خطاهای زبان آموزان ایرانی در استفاده از حروف اضافه فرانسه». *جستارهای زبانی* دانشگاه تربیت مدرس. د. ۶. ش. ۴.
- کوردر، استیون پیت (۱۳۸۲). *تجزیه و تحلیل خط و زبان بینابین*. ترجمه علی بهرامی. تهران: رهنما.
- Ahmadi Nohadani, S. (1994). *Analyse des Erreurs chez les Apprenants Iraniens*. Mémoire de Maîtrise. Téhéran: Université Tarbiat Modares.
- Besse, H. & R. Porquier (1991). *Grammaire et Didactique des Langues*. Paris: Didier.
- Bouton, C. (1975). *L'acquisition d'une Langue Etrangère*. Paris : Klincksieck.
- Conseil de l'Europe (2001). *Cadre Européen Commun de Référence Pour les Langues*. Paris : Didier.
- Coșereanu, E. (2010). “Transferts interlinguistiques dans des tâches d'écart d'information chez des apprenants de FLE”. *Les Cahiers de L'acedle*. Vol. 7, No. 2. Pp. 5-36.
- Crinon J. & B. Marin (2014). *La Production Ecrite: Entre Contraintes et Expression*. (Nathan).Paris.
- Cuq J.-P. & I. Gruca (2003). *Dictionnaire de Didactique du Français Langue Etrangère et Seconde*. Paris, Clé international.
- Cuq J.-P. I. & Gruca (2005). *Cours de Didactique du Français Langue Etrangère et Seconde*. Grenoble. Presses Universitaires de Grenoble.
- Delatour, Y.; D. Jennepin; M. Léon-Dufour & B. Teyssier (2004). *Nouvelle Grammaire du Français: Cours de Civilisation Française de la Sorbonne*. Paris: Hachette.
- Ganaat, S. & M. Gashmardi (2013). *Impact du Persan sur L'utilisation Incorrecte des Pronoms Relatifs Français*. Ispahan: Université d'Ispahan.

- Hidden M. O. (2013). *Pratiques D'écriture: Apprendre à Rédiger en Langue Etrangère*. (Christine Delormeau). Paris: Hachette.
- Katoozian, K. (2014). "Une revue d'articles sur les erreurs orthographiques à dominante phonétique: réflexions pour le FLE". *Lingvarvm Arena*. Vol. 5.
- Khatra, S. (2013). *Je Parle le Français où? Interlangue Française d'un Germanophone, Etude Longitudinale du Lexique*. Thèse de doctorat. Université Innsbruck.
- Larruy, M. M. (2003). *L'interprétation de L'erreur*. Paris: Clé international.
- Noël F., Jothy. (2006). *Certifications et Outils D'évaluation en FLE*. Paris: Hachette.
- Vogel, K. (1995). *L'interlangue, la Langue de L'apprenant*. Toulouse : Presses Universitaires du Mirail.

References:

- Ahmadi Nohadani, S. (1994). *Error Analysis of Iranian Learners*. Master's Thesis. Tehran: Tarbiat Modares University [In French].
- Besse, H. & R. Porquier (1991). *Grammar and Language Teaching*. Paris: Didier [In French].
- Bouton, C. (1975). *The Acquisition of a Foreign Language*. Paris : Klincksieck [In French].
- Corder, S. P. (1975). "The language of second-language learners: The broader issues". *Modern Language Journal* Tarbiat Modares University. Vol. 66. Pp.409-418.
- Corder, S. P. (2003). *Error analysis and Inter-language*. Tehran: SAMT [In Persian].
- Coșereanu, E. (2010). "Interlinguistic transfers in information gap tasks among FLE learners". *Les cahiers de l'acedle*, Vol. 7, No. 2. Pp. 5-36 [In French].

- Council of Europe (2001). *Common European Framework of Reference for languages*. Paris : Didier [In French].
- Crinon J. & B. Marin (2014). *Written Production: Between Constraints and Expression*. (Nathan). Paris [In French].
- Cuq J.-P. & I. Gruca (2003). *Dictionary of French as a Foreign and Second language Didactics*. Paris: Clé international [In French].
- Cuq J.-P. & I. Gruca (2005). *Teaching French as a Foreign Language*. Grenoble: Presses universitaires de Grenoble [In French].
- Delatour, Y.; D. Jennepin; M.Léon-Dufour & B. Teyssier (2004). *New Grammar of French: Cours of French Civilisation of the Sorbonne*. Paris: Hachette [In French].
- Ganaat. S. & M. Gashmardi (2013). *Impact of the Persian on the Incorrect Use of French Relative Pronouns*. Ispahan: Université Ispahan [In French].
- Hidden M. O. (2013). *Writing Practice: Learning How to Write in a Foreign Language*. Paris: Hachette [In French].
- Kamali, M. (2015). *Analysis of the Errors of Iranian Language Learners in the Use of Frenchs Prepositions*. Tehran:Language Related Research , Number: 4 [In Persian].
- Katoozian. K. (2014). “A review of articles on the dominant phonetic spelling mistakes: Reflections for FLE”. *Lingvarvm Arena*. Vol. 5. [In French].
- Khatra, S. (2013). *I Speak French Where? French- speaking Interlanguage of a German-speaking Person, Longitudinal Study of the Lexicon*. PhD Dissertation. University of Innsbruck [In French].
- Larruy, M. M. (2003). *The Interpretation of the Error*. Paris: Clé International [In French].
- Noël F., Jothy. (2006). *Certifications and assessment tools in FLE*. Paris: Hachette [In French].

- Roulet, E. (1976). *The Notions of Simplification, Interlanguages and Pidgins and their Relation to second Language Pedagogy*. Neuchpatel: Colloquium on Applied Linguistics.
- Selinker, L. (1972). "Interlangue". *International Review of Applied Linguistics*, Penguin: Educational
- Vogel, K. (1995). *Interlanguage, the Language of the Learner*. Toulouse: Mirail University Press [In French].